

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 109, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab om tre henstillinger med henblik på Rådets tre beslutninger om de monetære relationer med Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino samt Vatikanstaten

(1999/C 127/05)

1. Den 21. december 1998 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om at afgive en ECB-udtalelse om tre henstillinger fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (KOM(98) 789 endelig udg.) med henblik på Rådets tre beslutninger (EF) om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten.
2. ECB's kompetence til at afgive udtalelser fremgår af artikel 109, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«). I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne ECB-udtalelse vedtaget af Styrelsesrådet for ECB. Det er alene på baggrund af de særlige forhold, der gør sig gældende ved overgangen til euroen, at ECB har accepteret at imødekomme Rådets anmodning og har vedtaget denne udtalelse inden for de meget korte tidsfrister, der er fastsat i anmodningen om høring.
3. Udkastene til Rådets beslutninger fastsætter, at der skal indgås aftaler mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten. Aftalerne vedrører alene udstedelse og brug af sedler og mønter, adgang til betalingssystemerne i euroområdet og euroens retlige status i Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten. Dette sker med henblik på at overholde bestemmelserne i erklæring nr. 6 i traktaten, som forpligter Fællesskabet til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger med Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af den fælles valuta.
4. ECB er enig i rækkevidden af de monetære relationer, der skal etableres på grundlag af aftalerne i udkastene til Rådets beslutninger. I betragtning af de eksisterende økonomiske forbindelser mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco på den ene side, og Italien og Republikken San Marino og Vatikanstaten på den anden side, finder ECB det hensigtsmæssigt, at der indgås aftaler mellem Fællesskabet og hhv. Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten vedrørende sedler og mønter, adgang til betalingssystemer og euroens retlige status.
5. ECB konstaterer med tilfredshed, at udkastene til Rådets beslutninger i tilstrækkelig grad afspejler, at kompetencen i monetære spørgsmål overdrages til Fællesskabet, og at den fordeles mellem Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber samt Det Europæiske System af Centralbanker. Især hilser ECB det velkommen, at finansielle institutioner i Fyrstendømmet Monaco, Republikken San Marino og Vatikanstaten kun kan få adgang til betalingssystemer i euroområdet med ECB's samtykke; at ECB vil blive tilknyttet forhandlingerne af denne aftale fuldt ud inden for sit kompetenceområde; og at ECB er bemyndiget til at tage initiativ til, at aftaleudkastene forelægges Rådet.
6. ECB bemærker, at hverken traktaten eller udkastet til Rådets beslutning om Monaco giver ECB noget retsgrundlag for allerede fra starten af tredje fase at pålægge kreditinstitutter eller monetære finansielle institutioner i Fyrstendømmet Monaco mindstereservekrav eller statistiske rapporteringskrav eller tillade en fortsættelse af de nuværende forbindelser mellem Fyrstendømmet Monaco og Banque de France som en integrerende del af Det Europæiske System af Centralbanker, for så vidt angår mindstereservekrav og statistiske rapporteringskrav. En ny bilateral aftale mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Monaco kunne supplere traktaten i denne henseende, og Rådet kunne måske derfor overveje — i artikel 6 i udkastet til beslutning, som allerede vedrører adgangen til franske betalingssystemer — at tilføje, at mindstereservekrav og krav om statistiske oplysninger oprettholdes for finansielle institutioner i Fyrstendømmet Monaco.
7. I artikel 9 i de tre udkast til beslutning bør Monaco, San Marino og Vatikanstaten ikke nævnes, idet beslutninger rettet til Frankrig og Italien ikke kan forpligte de øvrige tre stater.
8. Denne udtalelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt, den 30. december 1998.

C. NOYER

Næstformand for ECB

T. PADOA-SCHIOPPA

Medlem af Styrelsesrådet for ECB